

Vypraveno

Dodatečně opomízáno
dne 18.6.2015
v souladu s GDPR

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 22.6.2015
podpis: 23.6.2015

MVCRP013F3PC

V Praze dne 12. června 2015
Č.j.: MV-41438-4/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0620r

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal _____, nar. _____ Ain El Hamam - Alžírsko, státní občan Alžírsko, trvale bytem _____ č, (dále jen „žadatel“), právně zastoupen advokátem se sídlem _____ 2, (dále jen „právní zástupce“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 8.1.2015, č.j.: VS-1871/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl **t a k t o:**

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 4 podal žadatel žádost o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“). Žadatel je státním občanem Alžírsko, je podruhé ženatý, manželka a dcera jsou státními občany České republiky. Trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen ke dni 8.9.2005.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 25.7.2014 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo do 1.9.2014 a současně vyzvalo žadatele, aby předložil listiny, které v usnesení specifikovalo. Žadateli bylo sděleno, že předložení požadovaných listin je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu

informovalo žadatele o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatel byl poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Ministerstvo vnitra žadatele upozornilo na možnost zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu v případě, že potřebné listiny, k jejichž předložení byl tímto usnesením vyzván, nepředloží.

Právní zástupce ve vyjádření ze dne 1.9.2014 reagoval na usnesení Ministerstva vnitra ze dne 25.7.2014. Žadatel se v něm vyjádřil k nedoplatkům na pojistném na veřejné zdravotní pojištění a k pohovoru v souvislosti s ověřením jeho znalostí z českého jazyka. Navrhl, že si správní orgán, respektive Ministerstvo vnitra, může praktickou znalost češtiny ověřit provedením eventuálního pohovoru. Požádal také o prominutí splnění této podmínky podle ustanovení § 11 odst. 4 správního řádu. V příloze se vyjádřil k cestám a k délce pobytu mimo území České republiky v letech 2009 až 2014. Přiložil požadované listiny, o které požádalo Ministerstvo vnitra v dotčeném usnesení.

Dne 2.9.2014 se uskutečnilo jednání za účasti žadatele a jeho právního zástupce. Žadatel se vyjádřil k úrovni znalosti českého jazyka. Uvedl, že komunikuje v běžných situacích, s manželkou hovoří česky a při pohovoru na Úřadu městské části Praha 4 došlo k vyhodnocení, které nepovažuje za spravedlivé. Žadateli byl předložen shodný text z deníku Metro ze dne 2.12.2013, tj. jako při pohovoru u Úřadu městské části Praha 4. Žadatel svými slovy stručně převyprávěl text, kde vystihl hlavní obsah. Některé části textu neuvedl ani v úplnosti, ani v detailu. Žadatel požádal o prominutí splnění této zákonné podmínky. Zástupci Ministerstva vnitra bylo doporučeno, aby se žadatel pokusil zajistit si doklad o úrovni znalosti českého jazyka, například zopakovat pohovor na Úřadu městské části Praha 4.

Usnesením ze dne 4.11.2014 Ministerstvo vnitra opětovně přerušilo správní řízení, a to do 30.11.2014, a současně vyzvalo žadatele, aby v této lhůtě doložil potvrzení o složení zkoušky z českého jazyka, případně další doklady. O přerušení správního řízení požádal právní zástupce dne 11.9.2014. Dopisem ze dne 27.11.2014 právní zástupce předložil Ministerstvu vnitra Osvědčení o znalosti českého jazyka pro účely získání povolení k trvalému pobytu na území České republiky ze dne 12.11.2014. K prokázání transparentnosti příjmů žadatele byl předložen výpis z účtu v bance CNEP - Banque v Alžírsku, pobočka Agence Ain Hammam.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého

povoleného trvalého pobytu na území České republiky, a podmínku, že v posledních pěti letech nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. pozbytí dosavadního státního občanství, se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1.1.2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra konstatovalo na základě předložených dokladů, že žadatel nespĺňuje podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání znalosti českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „vyhláška č. 135/1993 Sb.“), a podmínku spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění.

Ze záznamu o pohovoru u Úřadu městské části Prahy 4 ze dne 5.12.2014 vyplynulo, že žadatel neprokázal znalost českého jazyka v souladu s podmínkami stanovenými vyhláškou č. 135/1993 Sb. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že doložené Osvědčení o znalosti českého jazyka pro účely získání povolení k trvalému pobytu na území České republiky ze dne 12.11.2014 na úrovni A1 Společného evropského referenčního rámce pro jazyky neprokazuje splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Z předložených listin, tj. vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění (dále také „pojistné“), za období od 1.11.2005 do 1.8.2014, a registračních údajů Všeobecné zdravotní pojišťovny o pojištěnci, Ministerstvo vnitra zjistilo, že žadatel v období od roku 2005 do 4.1.2011 nehradil řádně povinné platby na pojistné, dlužná částka k 9.3.2009 činila částku ve výši 37 190 Kč. Od dubna 2009 žadatel hradil nárazově dílčí platby na pojistné. Dluh uhradil postupně do 5.1.2011. Dluh na penále činil k 1.1.2011 částku ve výši 18 114 Kč, z toho mu bylo prominuto 11 177 Kč a 3 438 Kč. Dne 14.4.2011 žadatel uhradil dluh na penále ve výši 3 500 Kč. V červenci, srpnu, září a prosinci 2011 se žadatel opozdil s úhradou pojistného o 1 až 4 dny, v červnu 2013 o 8 dní. V písemném vyjádření ze dne 1.9.2014 k nedoplatkům z let 2005 až 2011 uvedl, že se tak stalo v důsledku neznalosti povinnosti hradit pojistné pravidelně a včas, a to v období po získání trvalého pobytu až do jara roku 2009.

Žadatel požádal o prominutí splnění dotčených podmínek ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství.

Ministerstvo vnitra neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele, proto nesplnění dotčených podmínek neprominulo a žádosti tudíž nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí ze dne 8.1.2015, č.j.: VS-1871/835.3/2-2014, podal žadatel prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad. Nesprávnost napadeného rozhodnutí žadatel spatřuje v tom, že obsahuje věcné chyby (vlastnictví k bytu v Praze na Vinohradech) a důvody zamítnutí jeho žádosti jsou pravdivé pouze zčásti. Žadatel uvedl, že znalost českého jazyka prokázal při pohovoru na Ministerstvu vnitra dne 2.12.2014. Zkoušku složil na úrovni A1, jak vyplývá i z napadeného rozhodnutí. Namítá nepřezkoumatelnost zkoušky, neboť neexistují žádná bodová či jiná kritéria, o která by závěr o splnění či nesplnění předmětné zkoušky bylo možné opřít. Podle žadatele ne každá gramatická chyba v mluveném projevu odůvodňuje závěr o celkovém nesplnění podmínky prokázání znalosti českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb. Žadatel také uvedl, že v běžných situacích se domluví a ústní zkoušení snáší velmi obtížně a trpí při něm nadměrnou trémou a nervozitou. Podle žadatele je nepřezkoumatelný i závěr Ministerstva vnitra týkající se předloženého osvědčení o složení zkoušky z českého jazyka na úrovni A1, tj., že není relevantním dokladem k prokázání znalosti českého jazyka ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství. Žadatel se domnívá, že záleží na aplikační praxi vyhlášky č. 137/1993 Sb.

K pojistnému žadatel v rozkladu uvedl, že je si vědom nesrovnalostí v jeho úhradě v letech 2005 až 2009. V průběhu prvoinstančního řízení požádal o prominutí splnění této podmínky, neboť uplynula doba delší než 5 let, kdy pojistné z neznalosti příslušných právních předpisů nehradil. Veškeré pohledávky na pojistném již splatil a v České republice pobývá řadu let a má zde rodinné vazby. Namítá, že se v napadeném rozhodnutí Ministerstvo vnitra s těmito důvody nevypořádalo, a je tedy nepřezkoumatelné. K pozdním úhradám pojistného v letech 2011 a 2013 žadatel uvedl, že pojistné v roce 2011 hradil prostřednictvím pošty, a to vždy 8. dne v kalendářním měsíci, k prodlení tak mohlo dojít na straně pošty. V roce 2013 měl prodlení v úhradě pojistného v měsíci červenci a to z důvodu dovolené. Žadatel v rozkladu zdůraznil, že mu v těchto případech ani nebylo vyměřeno penále. Žadatel se domnívá, že tyto drobné pozdní úhrady pojistného nejsou rozhodující pro hodnocení dotčené podmínky spočívající v jejím splnění, respektive v daném případě v jejím nesplnění. V té souvislosti odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně na rozsudek ze dne 9.10.2007, č.j. 5 As 51/2007-105, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl: „..... nelze požadavek plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky absolutizovat způsobem, který by byl rozporný se smyslem tohoto ustanovení, např. zcela abstrahovat od závažnosti případného porušení tohoto zvláštního právního předpisu a od okolností podstatných pro zhodnocení této závažnosti, či vůbec upustit při úvaze od zohlednění zásady proporcionality.“

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra, ve shodě se závěry Ministerstva vnitra, konstatuje, že z listin obsažených ve spise vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky podle § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství, neboť má ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let a nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. pozbytí dosavadního státního občanství, se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1.1.2014 neprokazuje.

Žadatel nesplňuje podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání znalosti českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., a podmínku spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění.

K podmínce zakotvené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství ministr vnitra konstatuje, že žadatel tuto podmínku nesplnil a její nesplnění relevantním způsobem neodůvodnil, respektive neuvedl důvody, pro které nemohl splnit kritéria stanovená vyhláškou č. 137/1993 Sb. Podle ustanovení § 7 odst. 3 zákona o státním občanství Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy stanovilo obecně závazným právním předpisem, tj. vyhláškou č. 137/1993 Sb., kritéria pro prokazování znalostí českého jazyka, aby mohla být splněna podmínka podle ustanovení § 7 odst. 1 odstavce 1 písm. d) zákona o státním občanství. Úřad městské části Praha 4 jako příslušný správní orgán tak postupoval podle této právní úpravy, a v souladu s ustanovením § 1 vyhlášky č. 137/1993 Sb. zhodnotil úroveň žadatelovy znalosti českého jazyka, přičemž respektoval kritérium spočívající v jeho schopnosti plynně a jazykově správně reagovat na otázky vztahující se k běžným situacím denního života. Podle záznamu ze dne 5.12.2013 žadatel byl schopen reagovat na otázky vztahující se k běžným situacím denního života, (co rád dělá ve volném čase, kde se byl podívat v České republice a kde se mu líbilo, o jeho začátcích v České republice), jejich obsahu rozuměl. Po gramatické (jazykové) stránce používal slovesa v infinitivu, podstatná jména v prvním pádě, špatně rozlišoval ženský a mužský rod, této části pohovoru žadatel, jak vyplývá ze záznamu, nevyhověl. Ministr vnitra se domnívá, že v kontextu shora uvedeného nelze akceptovat námitky žadatele uvedené v rozkladu a ani pro tyto účely zohlednit

Osvědčení o znalosti českého jazyka pro účely získání povolení k trvalému pobytu na území České republiky ze dne 12.11.2014, které bylo vydáno v režimu zákona, který upravuje povolení trvalého pobytu cizinců na území České republiky a s tím související vyhlášky. Je třeba podotknout, že pro vydání tohoto osvědčení se požaduje (pouze) základní znalost jazyka na úrovni A 1 Společného evropského referenčního rámce pro jazyky, tj. v rozsahu požadovaných znalostí podle § 1 vyhlášky č. 348/2008 Sb., o výuce a zkouškách znalosti českého jazyka pro účely získání povolení k trvalému pobytu na území České republiky.

Ministr vnitra proto žadatelovu námitku a odůvodnění neprokázání znalosti českého jazyka v souladu s vyhláškou č. 137/1993 Sb. vyhodnotil jako irelevantní. Proto splnění této podmínky neprominul.

Stran žadatelovy námitky uvedené v rozkladu, že prokázal funkční znalost českého jazyka při pohovoru na Ministerstvu vnitra dne 2.9.2014, ministr vnitra konstatuje, že i z protokolu z tohoto jednání vyplynulo, že žadatel, kterému byl předložen stejný text, (z deníku Metro), ze dne 2.12.2013, svými slovy text stručně převyprávěl, kde vystihl hlavní obsah, některé části textu však neuvedl ani v úplnosti, ani v detailu.

Ministr vnitra rovněž konstatuje, že žadatel řádně a včas neplnil i povinnosti, které mu vyplývají ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů). Z dokladů založených ve spise vyplývá, že žadatel v lednu 2011 uhradil dlužné pojistné, které dosáhlo částku nejvýše 37 tis. Kč. Dne 14.4.2011 žadatel uhradil dluh na penále ve výši 3 500 Kč, přičemž penále dosáhlo nejvýše 18 tis. Kč, větší část byla žadateli prominuta. S přihlédnutím k délce neplnění povinností a k výši dlužných částek v souladu se zásadou proporcionality ministr vnitra dospěl k závěru, že žadatel podmínku ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nesplňuje.

Vzhledem k tomu, že ministr vnitra žadateli neprominul podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, jak je shora uvedeno, případné prominutí podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství v kontextu této skutečnosti by bylo z hlediska možnosti udělení státního občanství České republiky irelevantní. Důvody pro prominutí splnění této podmínky by nicméně měly být v přímé souvislosti s neplněním zákonných povinností, tj. v daném případě řádnou a včasnou úhradou pojistného. Tak tomu v případě důvodů uváděných žadatelem (rodinné vazby, délka pobytu) není, resp. právě v tomto případě lze po žadateli požadovat znalost právních povinností a jejich řádného plnění.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí nesplnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství se vychází z předpokladu, že uvedenou podmínku může, nikoli musí, správní úřad prominout, na její prominutí však není právní nárok (srv. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2004, č. j. 7 A 31/2002-33).

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplynuly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí, ministru vnitra nezbylo než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy rozklad zamítnout, neboť nesplnění dotčených podmínek ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, jak už bylo shora uvedeno, neprominul.

Ministr vnitra závěrem konstatuje, že Ministerstvo vnitra vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, přičemž správní uvážení bylo logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

